

Arrest

nr. 66 646 van 14 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. GODFROID, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die zich volgens zijn verklaringen aan de grens heeft aangeboden op 16 juli 2011, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 8 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 9 augustus 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te zijn geboren in Benin City, Edo State, in het overwegend christelijke zuiden van Nigeria. Uw christelijke ouders zijn afkomstig uit Benin City in Edo State, maar verhuisden toen u nog een kind was naar de stad Kubwa in de noordelijke staat Zamfara. Jullie verhuisden naar Kubwa omwille van het werk van uw vader in de constructiesector. U liep er geen school maar hielp uw moeder in de landbouw. Vervolgens ging u in de leer bij een lokale meubelmaker. Jullie behoorden tot de christelijke minderheid in Kubwa en Zamfara, waar overwegend moslims wonen en de shariawetgeving wordt toegepast. In 2003, begon u een geheime verhouding met een moslimvrouw, Maria Yaya. Twee maanden later, kwam ze naar u thuis en vertelde ze u dat ze zwanger was van u. Haar familie was tegen haar verhouding met een niet-moslim zoals u en was woest over het feit dat zij en u geslachtsgemeenschap hadden gehad zonder gehuwd te zijn. Haar familie kwam naar u thuis om u te vermoorden. U vluchtte het land uit en reisde naar Spanje. Uw asielaanvraag in Spanje werd geweigerd, waarna u verhuisde naar Italië. U trouwde er op 18 februari 2009 met een Italiaanse vrouw (van Roemeense origine). U bewam een Italiaanse verblijfsvergunning in juli 2009 en jullie woonden in Castel Volturno nabij Napels. In 2009 keerde u even terug naar Nigeria om er in Benin City (Edo State) de begrafenis van uw grootmoeder bij te wonen. In juni 2010 keerde u opnieuw terug naar Nigeria om er uw ouders te bezoeken in Kubwa/Zamfara. Twee weken later, vielen gewapende leden van de Yaya familie u thuis aan. Uw moeder werd gedood, terwijl u kon vluchten. Van uw vader en broers hebt u geen spoor. Uit vrees voor de familie Yaya, verhuisde u voortdurend van plaats naar plaats in verschillende Nigeriaanse staten. Uw laatste verblijf was gedurende twee weken in een gebedshuis te Abuja. Per vergissing nam u er andermans tas mee. Er zat een Nigeriaans paspoort in met een visum voor België. Op 16 juli 2011 reisde u per vliegtuig vanuit de Nigeriaanse hoofdstad Abuja via Cairo (Egypte) naar België. Bij aankomst in de luchthaven van Zaventem op 16 juli 2011, werd u tegengehouden door de politie wegens bezit en gebruik van andermans Nigeriaans paspoort (nr. AO2880287) op naam van Osaigbovo Osagie (geboren te Oza op 20 juli 1978) met een Belgisch visum (nr. 010384221), waarop u asiel aanvroeg (zie verslag Federale Politie met nrs. PA 357/VVR en BN/3633/11 dd. 16.07.2011 in het administratief dossier). U was verder nog in het bezit van een kopie van een Italiaanse verblijfskaart (nr. 0854855 AB, afgeleverd op 13 juli 2009) en een kopie van een trouwcertificaat (afgeleverd door de Italiaanse gemeente Castel Volturno op 18 februari 2009).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde uw land van herkomst Nigeria te hebben verlaten en niet te willen terugkeren naar dit land uit vrees voor vervolging als lid van de christelijke minderheid in de stad Kubwa in Zamfara, een staat in het noorden van Nigeria waar de shariawetgeving van toepassing is. U vreest meer bepaald te worden gedood door de familie Yaya van een moslimvrouw waarmee u in Kubwa een buitenhuwelijkse verhouding had en die u in 2003 vertelde dat zij zwanger was van u. Toen u in juni 2010 vanuit Italië (waar u in 2009 huwde met een Italiaanse vrouw en een verblijfsvergunning bewam) terugkeerde naar Nigeria en uw ouders bezocht in Kubwa, zou u door voornoemde familie Yaya opnieuw zijn aangevallen. Los van de ongeloofwaardigheid van uw relaas (zie verder), dient besloten te worden dat de door u ingeroepen problemen weliswaar een religieus aspect vertonen maar hoedanook van familiale en lokale/regionale aard zijn. U kon in dit verband niet aannemelijk maken dat u een risico loopt op (religieuze) vervolging buiten Kubwa/Zamfara of nog dat u geen intern vluchtalternatief zou hebben binnen de grenzen van Nigeria en met name in de hoofdstad Abuja of in Benin City (Edo State) waar sommige van uw familieleden leven en dat behoort tot het overwegend christelijke zuiden van Nigeria (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 6).

Bovenal zijn de door u ingeroepen asielmotieven geheel ongeloofwaardig. U situeerde uw problemen in de noordelijke shariastaat Zamfara, waar u het grootste deel van uw leven als lid van de christelijke minderheid zou hebben geleefd, maar u legde verklaringen af die in strijd zijn met welbekende en relevante feiten en bleek bovendien onwetend te zijn hieromtrent (zie informatie waarover het CGVS beschikt en dat in het administratief dossier werd gevoegd). Zo blijkt de plaats Kubwa (dat u in de staat Zamfara situeerde en waar u het grootste deel van uw leven zou hebben gewoond) kennelijk geen deel uit te maken van de staat Zamfara in het noorden van Nigeria, maar wel gekend te zijn als een plaats in de periferie van de centraal gelegen Nigeriaanse hoofdstad Abuja. Verder verklaarde u verkeerdelijk dat de hoofdplaats van de staat Zamfara eveneens Zamfara wordt genoemd en bleek u niet te weten dat Gusau de hoofdplaats is van Zamfara state (CGVS, p. 5). U bent

geheel onwetend betreffende de (bestuurlijke en religieuze) autoriteiten in Kubwa/Zamfara en kende niet eens de naam van de (huidige of voorgaande) gouverneur van Zamfara (CGVS, p. 5). U kende evenmin de belangrijkste etniën in Kubwa/Zamfara en vernoemde in dit verband verkeerdelijk de Idoma en Aonsa (CGVS, p. 6). Niettegenstaande u verklaarde ongeschoold te zijn, mag van u verwacht worden dat u enige basiskennis zou hebben over de relevante plaats en context van de door u ingeroepen problemen.

Er kan nog opgemerkt worden dat u vaag bleef over uw vermeende belagers, vermits u sprak in het algemeen van leden van de familie Yaya, zonder personen te kunnen noemen. Het gegeven dat zij in 2010 - 7 jaar nadat u een moslimvrouw zou hebben zwanger gemaakt - u nog steeds dreigden te vervolgen, terwijl u geheel niet zou weten of voornoemde vrouw ooit van uw kind beviel (CGVS, p. 4) roept bijkomende vragen op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

De door u ingeroepen problemen zijn onvoldoende ernstig om internationale bescherming te verrechtvaardigen op grond van de Geneefse Vluchtelingenconventie, zoals hierboven reeds werd uiteengezet. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Nigeria waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

De bovenvermelde documenten die u voorlegde, doen geen afbreuk aan bovenstaande overwegingen. Het gaat om een kopie van een Italiaans verblijfsdocument en van een trouwcertificaat. Uw identiteit en verblijf in Italië wordt hier immers niet meteen betwist. Verder reisde u met andermans paspoort, zoals de luchthavenpolitie vaststelde (zie voornoemd verslag van de Federale Politie) en u zelf ook toegaf (CGVS, p. 2).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op een schending van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker meent, in tegenstelling tot het Commissariaat-generaal, dat de elementen die hij aanbrengt wel degelijk ernstig genoeg zijn om als vervolging in de zin van de Conventie van Genève te worden beschouwd. Hij herneemt vervolgens de elementen aan de basis van zijn asielrelaas, met name dat hij behoort tot de christelijke minderheid in Kubwa, Nigeria, waar moslims wonen en de sharia-wetgeving wordt toegepast, dat de Yaya-familie hem wilde vermoorden omdat hij als niet-moslim buiten het huwelijk geslachtsgemeenschap had gehad met een moslimmeisje, dat hij, nadat hij het land was ontvlucht en na zeven jaar was teruggekeerd opnieuw belaagd werd door de Yaya-familie waarbij zijn moeder werd gedood en hij vervolgens opnieuw het land ontvluchtte.

Verzoeker geeft vervolgens een theoretische uiteenzetting over de gegronde vrees voor vervolging. Hij meent dat de commissaris-generaal ten onrechte besluit dat de door hem gebrachte feiten ongeloofwaardig zijn. Verzoeker is immers analfabeet en ongeschoold. Dit verklaart waarom hij weinig kennis heeft over de geografische, administratieve en sociologische situatie van Nigeria. Verzoeker verhuisde ook voortdurend van plaats tot plaats.

Aangaande de weigering van het subsidiaire beschermingsstatuut voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van de wet op van 29 juli 1991 en een schending van de materiële motiveringsverplichting. Verzoeker meent dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c. Hij hiervoor verwijst op nieuw naar de feiten aan de basis van zijn asielrelaas en stelt dat zijn relaas wel geloofwaardig is.

2.2. Verzoekers asielrelaas werd door de bestreden beslissing afgewezen op grond van de vaststelling dat (i) de ingeroepen problemen weliswaar een religieus aspect vertonen maar hoe dan ook van familiale en lokale aard zijn en verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij niet over een intern vluchtalternatief zou kunnen beschikken, (ii) de door hem ingeroepen asielmotieven geheel ongeloofwaardig zijn gelet op zijn beperkte kennis van de noordelijke sharia-staat Zamfara waar hij het grootste deel van zijn leven als lid van de christelijke minderheid zou hebben geleefd en (iii) verzoeker

vage verklaringen aflegde over zijn belagers en hij na zeven jaar niet weet over zijn toenmalige vriendin ooit van een kind bevallen zou zijn.

2.3. Een lezing van het gehoorverslag leert dat verzoeker blijkt geeft van een gebrekkige kennis tot totale onwetendheid over zijn beweerde streek van herkomst. Zo blijkt de plaats Kubwa, die verzoeker in de staat Zamfara situeerde en waar hij het grootste deel van zijn leven zou hebben gewoond geen deel uit te maken van de staat Zamfara in het noorden van Nigeria, maar wel gekend te zijn als een plaats in de periferie van de centraal gelegen Nigeriaanse hoofdstad Abuja. Verzoeker kende voorts de voornaamste etnieën in zijn streek niet; hij bleek ten slotte geheel onwetend te zijn met betrekking tot de bestuurlijke en religieuze autoriteiten hetgeen weinig aannemelijk is voor iemand die beweert heel zijn leven te hebben gewoond in een streek waar hij behoort tot de religieuze minderheid. Verzoeker verklaart zijn beperkte kennis over zijn verklaarde streek van herkomst door zijn gebrek aan scholing en het feit dat hij analfabeet is. Een gebrek aan scholing is dienaangaande geen afdoende verklaring aangezien de afgetoetste kennis betrekking heeft op verzoekers persoonlijke leefwereld. Uit vaste rechtspraak blijkt immers dat de asielzoeker, zelfs wanneer die slechts een lage scholing heeft genoten, in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn en het dagelijkse leven aldaar (RvS 15 januari 2003, nr. 114.475; RvS 27 januari 2004, nr. 127.477). Hoe dan ook brengt verzoeker geen enkel identiteitsdocument bij dat zijn identiteit en afkomst kan bevestigen. Verzoeker toont derhalve niet aan uit Zamfara afkomstig te zijn. Dienvolgens kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn vluchtrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Zelfs indien zou worden aangenomen dat de feiten aan de basis van verzoekers asielrelaas op waarheid zouden berusten, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij niet over een intern vluchtalternatief kan beschikken. Luidens artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij in dat deel van het land blijft (...). De verwerende partij kan derhalve worden bijgetreden waar zij stelt dat, rekening houdend met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker, de Commissaris-generaal terecht kon oordelen dat verzoeker zich zonder problemen in het overwegend christelijke zuiden van Nigeria kon vestigen, meer bepaald in de hoofdstad Abuja of in Benin City (Edo State), alwaar sommige van verzoekers familieleden woonachtig zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6).

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus kan worden vastgesteld dat verzoeker zich beroept op dezelfde feiten als deze van zijn asielaanvraag en dat hij verwijst naar de algemene voorwaarden voor het in aanmerking komen voor de subsidiaire bescherming. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus, is het duidelijk dat zoals voor iedere vorm van internationale bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Aan verzoeker kan, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a en b, van de voormelde wet van 15 december 1980 niet worden toegekend. De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige of ongegronde asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenwel niet aan dat er in Nigeria een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER